

مذاکرات مجلس

صورت مشروح مجلس روز سه شنبه ۷ تیر ماه ۱۳۱۸ هـ ق (۲۳ شهریور ۱۳۱۸)

فهرست مذاکرات

۱ (تصویب صورت مجلس)	۵ (شور اول لایحه فرار داد تعیین ملی)
۲ (تصویب سه فقره مرخصی)	۶ (شور اول لایحه تعیین تکلیف مسافرتی که به علت مرض قادر برصد رطبه ای است)
۳ (شور اول لایحه فرار داد تجار ادویه معظری)	۷ (موقع دستور جلسه بعد - ختم جلسه)
۴ (شور اول لایحه فرار داد بین اهلین امداد)	

مجلس بلا ساعت برهم قبل از ظهر در هیئت آقای دادگر تشکیل گردید

صورت مجلس روز سه شنبه ۷ تیر ماه ۱۳۱۸ هـ ق (۲۳ شهریور ۱۳۱۸)

- [۱ - تصویب صورت مجلس]
 رئیس - آقای مهدوی
 آقای آقا رضا مهدوی - قبال از دستور
 رئیس - در صورت مجلس نظری نیست (استناد کنی)
 خیر (صورت مجلس تصویب شد)
 [۲ - تصویب سه فقره مرخصی]
 رئیس - چند فقره خیر از کسریون شرایط و مرخصی
 درمیده است قرائت میشود :
 خیر مرخصی آقای ناصری
 نماینده محترم آقای ناصری برای رسیدگی امور محلی
 از تاریخ چهارم شهریور تا هفتم شهریور مهلت کسریون با کتمان
 در تاریخ ۲۹ فروردین ۱۳۱۸ تقاضای چهار روز مرخصی
 نمودند که کسریون تقاضای ایشان موافق و اینک خبر آنرا
 تقدیم عرض میکنم :
 رئیس - پس قرائت شد در صورت مجلس
 آقایان موافقند (ختم جلسه)
 رئیس - تصویب شد
 خیر مرخصی آقای برغانی
 نماینده محترم آقای برغانی به سبب کسریات تقاضای دو روز
 مرخصی از تاریخ چهارم شهریور تا هفتم شهریور مهلت کسریون با کتمان

خلاصه مذاکرات مشروح نود و سومین جلسه از دوره هشتم تقنینیه مطابق قانون ۸ آذر ماه ۱۳۰۵ (دایرة التعمیر و تعمیر صورت مجلس)

اعضای اسماعیلی غائبین جلسه قبل که ضمن صورت مجلس خود اذعان کرده اند است :
 غائبین بی اجازه - آقایان : آشتیانی - روحی -
 غائبین بی اجازه - آقایان : آقا میرزا سید مهینخان قطبی - اوینک - کتانی - آقا رضا مهدوی - امیر حسین خان
 دیر آمدگان بی اجازه - آقایان : چایچی - قوام

از مدت مورد تقاضا موافق و اینک خبر آنرا تقدیم میدارد.

رئیس - آقای رهنا

رهنا - بنده راجع باین قسمت با اصل موضوع مخالفتی ندارم ولی بک موضوعی است که به آقایان نمایندگان میخواستم توضیح بدهم سابق بر این وقتی که مرخصی ها به مجلس می آمد کمیسیون عرایض بک فرمولی گرفته بود در این کار که از نقطه نظر عمل حقیقه در جای خودش این رویه بسیار پسندیده بود و آن این بود که حتی المقدور از حقوق اشخاصی که مرخصی خواسته بودند تخصیص داده میشد بمصارف خیریه محتاج نیست بنده در این قسمت زیاد عرض کنم محتاج نیست که بنده عرض کنم در این مملکت مرضائی هستند که کاملاً محتاج هستند که رعایتی از آنها بشود بعقیده بنده بهترین خدمت امروز در ایران این است که هر کسی داشته باشد از مال خودش کمک بکند بمریضخانه ها (صحیح است) حقیقه بک عمل انسانی است بنده بک روز رفتم در مریضخانه دولتی در آنجا دیدم که چه مراقبتی از مرضای بی بضاعت میشود و مراقبتی که از اشخاص بی بضاعت میشد فوق العاده محل رضایت بود ولی باز بک عدد عریض هستند که رجوع میکنند بمریضخانه ها و مریضخانه ها برای معالجه آنها وسائل ندارند بودجه ندارند کمیسیون عرایض و مرخصی بک فرمولی گرفته بود و آن این بود که برای هر مرخصی بک مقداری بک عشر یا بیشتر اختصاص میدادند به مریضخانه حضرت عبدالعظیم این مریضخانه بیست هزار تومان از پول افراد این مملکت خرجش شده است سالها داده اند بامید این که تمام شود و بالاخره هر کسی بک جدیتی در سهم خودش کرده است و مجلس هم بک رویه گرفته بود که سعی کند و اقدام کند که این مریضخانه تمام بشود که تخت خوابها حاضر شود برای معالجه و مداوای مرضی خواستم تذکر بدهم به آقای مخبر کمیسیون عرایض و مرخصی (بدون اینکه با اصل این خبر مخالف باشم) که چه ضرر دارد این رویه را دو مرتبه معمول کنند که از دست هر کسی که ساخته است یکمقداری

ولو ده تومان باشد باین کار تخصیص بدهند و بعقیده بنده بهترین کمک ها و مفیدترین عملیاتی که ما بکنیم همین است.

رئیس - آقای ملک

ملک مدنی - عرض کنم که اصولاً اظهارات آقای رهنا صحیح است در جای خودش و بعقیده بنده مریضخانه هر قدر زیاد بشود برای رفاه عامه بهتر است کمیسیون عرایض هم وقتی که تصمیم گرفت بک کمک های زیادی باین کار کرد و در حدود دوازده سیزده هزار تومان آنچه که بنده خاطر دارم باین مریضخانه حضرت عبدالعظیم (ع) کمک کرد و علتش هم این بود که سابقاً بک مرخصیهای متعددی تقاضا میکردند و کمیسیون عرایض هم تصمیم گرفت که کمکی باین مریضخانه از محل آن مرخصیها بکند اخیراً در این خبر های مرخصی که برای مریضخانه ها و مؤسسات خیریه چیزی تخصیص داده نشده است دو علت دارد یکی اینکه مریضخانه حضرت عبدالعظیم (ع) معلوم نیست که با چه مبلغی خاتمه پیدا میکند مخصوصاً حضرت عالی که نماینده آن محل هستید استدعا میکنم که این را تحقیق فرمائید و چون فوق العاده علاقمند هستیم این را مخصوصاً عرض میکنم که طوری این مریضخانه را وسیع گرفته اند که با این قسم کمک مجلس ممکن نیست که این مریضخانه تمام شود زیرا برای حضرت عبدالعظیم (ع) بک مریضخانه که هست سی تخت خواب داشته باشد کافی است کسی که از شهر یا نمیشود برود آن جا و در تخت خواب آنجا بخوابد محدود است بیک عده اهالی حضرت عبدالعظیم (ع) و اطراف آن و تازه هر قدر هم که مریضخانه را توسعه بدهند و وقتی که خاتمه پیدا کرد بودجه ندارد در صورتیکه مریضخانه بودجه لازم دارد بنده عقیده ام این است که سعی بکنند اولاً باین مبلغ جزئی این مریضخانه خاتمه پیدا کند و در قسمت بودجه هم عقیده بنده این است که مخارج آن جا را هم صحیح بدهد برای اینکه بک مریضخانه مفیدی است و اداره صحیح در بودجه خودش مخارج این مریضخانه را پیش بینی بکند بک مطلب دیگر اینکه آقایان نمایندگان

در سال یکماه مرخصی حق دارند استفاده کنند و این یکماه مرخصی را وقتی که خودشان حاضر نباشند یکمقداری اختصاص بدهند برای یکی از مؤسسات خیریه کمیسیون نمیتواند آنها را مجبور کند آن بک نظری بود که مادر کمیسیون میگرفتیم برای مرخصیهای تمتد ولی اخیراً چنانچه در این خبر هم ذکر شده دو ماه مرخصی خواسته اند و ما با بک ماه بیشتر موافقت نکرده ایم زیرا تصمیم قطعی کمیسیون این شده است که بیشتر از بک ماه در سال با آقایان نمایندگان مرخصی ندهند و هر کس که از یکماه بیشتر خواست حقوق مرخصیش بصرفه مجلس ضبط میشود این بود که آقایان موافقت نکردند و الا در اصل نظر آقای رهنا بنده هم موافقم.

رئیس - آقایانیکه با مرخصی آقای بار علی موافقت دارند قیام فرمایند.

(اکثر بر خاستند)

رئیس - تصویب شد. خبر مرخصی آقای خواجوی: نماینده محترم آقای خواجوی برای رسیدگی بامور محلی از تاریخ ۱۲ تیر ماه ۱۳۱۱ تقاضای بک ماه مرخصی نموده اند کمیسیون با تقاضای ایشان موافق و اینک خبر آنرا تقدیم میدارد.

رئیس - آقای افسر

افسر - تصمیمات خصوصی که کم دارد قانون میشود و جای قانون را میگیرد بنده لازم است تذکر بدهم و عرض کنم ما هنوز نظامنامه نگذرانده ایم که بک نماینده در سال بک ماه مرخصی بیشتر حق ندارد بگیرد مطابق نظامنامه کمیسیون موظف است که اگر عذر بک نماینده را موجه دانست و مسموع بود یکماه، چهل روز، دو ماه، سه ماه هر چه دلش می خواهد باید مرخصی بدهد و الا اگر عذرش مسموع نیست ده روز هم نباید بدهد و بک روز هم نباید بدهد و این نظامنامه بیست و دو سال است در جریان است از ۱۳۲۷ در جریان است الان بیست و چهار سال است (کلالی - بسیار خوب نظامنامه ایست)

و مادامی که پیشنهاد رسمی نشده است برای تغییر نظامنامه و مجلس رأی نداده افکار شخصی و کمیسیون هیچ قابل اتباع ما ها نیست کمیسیون البته میل خودشان است و میخواهند بک تصمیمی بگیرند مانعی ندارد که اگر بک کسی ناخوش است دارد میمیرد بک ماه مرخصی بدهند اگر بک کسی میخواهد با ملاک شخصی خودش که میخواهد از بین برود سرکشی کند بک ماه مرخصی بدهد میخواهد کار دیگری را انجام بدهد بک ماه این میل کمیسیون است باشد ولی ما فعلاً همچو قانونی نگذرانده ایم و تا وقتی که تغییری در ماده نظامنامه داده نشده است این تصمیمات الزام آور نیست ولی حالا کم کم دارد طوری میشود که تصمیم دارد جای قانون را بگیرد ممکن است بک ماده پیشنهاد بشود که هیچ مرخصی بکسی ندهند ممکن است رأی داده شود ولی تا وقتی که این تصمیم در مجلس قطعی نشده است جزء اصول و مواد نظامنامه نمیشود قبول کرد و کم کم چون این اصل داشت مثل بک اصل تثبیت شده در مجلس قبول میشود عرض کردم و الا مخالفتی با آقایان ندارم

رئیس - برای جلب توجه آقای افسر عرض میکنم که کمیسیون میتواند اعمال نظر در رد یا قبول مرخصی ها بکند (افسر - البته میتواند) وقتی که بطور اعم و بطور کلی این اختیار را دارد این اختیار خودش را بقیافه ها و شکلهای مختلف اعمال میکند بک ماه میخواهد بدهد بک ماه میدهد بک وقت میتواند وضعیت مجلس را مراقبت بکند که مجلس باقلیت نیفتد گاهی میتواند بیشتر بدهد بنابراین کمیسیون بر خلاف تکلیفش عمل نکرده و میتواند این جور اصول را موقتاً اتخاذ کند. آقای دیبا.

طباطبائی دیبا - فرمایشی که آقای افسر فرمودند صحیح بود البته نظامنامه تا تغییری نکرده که بقوت خودش باقی است هر نماینده هر چه دلخواهش است می تواند اجازه بگیرد و کمیسیون هم مختار است اجازه بدهد یا ندهد بالاخره خبرش تقدیم مجلس می شود ولی بالاخره بنده عقیده ام این است که نظامنامه را باید تغییر داد و این بک اصل کلی نیست که کمیسیون در روی آن

اصل کلی رأی بدهد و هیچ مقتضی نیست که بعضی ها ششماه . هفتماه اجازه بگیرند و بعضی ها يك ماه هم نگرفند و يك تبعیض بسوددی بشود عقیده بنده این است که چنانکه با آقایان هم مذاکره شده و نظر آقایان هم جلب شده است که برای يك دوره تفنیه در ماه یا سه ماه یا هر که باشد (البته دو ماه میزاست) که مرخصند در يك دوره تفنیه در ماه اجازه دارد مرخصی با استناد از حقوق داشته باشد و الا زیادیش کمیسیون هم در تکلیف خود نمی آید مگر است.

رئیس - آقایان! در بعضی آقای خراجوی موافقت در وقت فراغ است (بعضی در وقت فراغ است) صورت شد [رئیس - شورا اول لایحه قرارداد تجدید ادویه مخدره] رئیس - خیر کمیسیون در وقت فراغ است و در وقت فراغ کمیسیون است.

کمیسیون امور خارجه لایحه ۵۶۶ دولت مضم قرارداد تجدید ادویه مخدره تقدیم کرد در وقت حضور آقای وزیر امور خارجه در وقت شور و مطالعه قرار داده و در نتیجه با موافقت پشهادی دولت موافقت حاصل و اینک خبر آن برای مجلس شورای ملی تقسیم میگرد. [رئیس - لایحه قرارداد تجدید ادویه مخدره را ششمین مرتبه در تاریخ ۱۳ شهریور ۱۳۱۰ مطابق با ۲۱ تیرماه ۱۳۱۰ شمسی در ژنو با حضور پشهادی است تصویب و بدولت اجازه میدهد اسناد صادر آنرا بدارالاشاء جامعه ملل تسلیم نماید.]

رئیس - در وقت فراغ است (مطرح است) عرضی نیست؟ (گفته شد - خیر) آقایانی که موافقت دارند با درود در شور در تمام فرماید (عمده زیادی قیام کردند) تصویب شد.

[۴ - شور اول لایحه قرارداد بین المللی امداد] رئیس - خیر کمیسیون امور خارجه رجوع بقرارداد بین المللی امداد.

خبر کمیسیون کمیسیون امور خارجه لایحه نمره ۵۱۱ دولت مضم

بقرارداد بین المللی امداد را باحضور آقای وزیر امور خارجه مورد شور و مطالعه قرارداد و با ماده واحده پیشنهادی دولت موافقت و اینک خبر آنرا برای تصویب مجلس شورای ملی تقدیم میدارد.

ماده واحده - مجلس شورای ملی الحاق قطعی ایران را بقرارداد بین المللی امداد مشتمل بر بیست و يك ماده و همچنین به اساسنامه اتحاد بین المللی امداد مشتمل بر نوزده ماده که در تاریخ دوازدهم ژوئیه ۱۹۲۷ میلادی مطابق با بیست و سرطان ۱۳۰۶ شمسی در ژنو باامضاء رسیده تصویب و بدولت اجازه میدهد اسناد مصدق آنها را بدارالاشاء جامعه ملل تسلیم نماید.

رئیس - ماده واحده مطرح است عرضی نیست؟ (گفته شد - خیر) موافقتین باورود در شور دوم قیام فرماید (عمده زیادی قیام نمودند) تصویب شد.

[۵ - شور اول لایحه قرارداد تعاون مالی] رئیس - خیر کمیسیون امور خارجه مربوط بقرارداد تعاون مالی مطرح است. خبر کمیسیون:

کمیسیون امور خارجه لایحه نمره ۵۳۰ دولت مضم قرارداد تعاون مالی منعقد در ژنو باحضور آقای وزیر امور خارجه مورد شور و مطالعه قرارداد و در نتیجه با ماده واحده پیشنهادی دولت موافقت و اینک خبر آن را برای تصویب مجلس شورای ملی تقدیم میدارد:

ماده واحده - مجلس شورای ملی قرارداد تعاون مالی مشتمل بر ۳۶ ماده را که در تاریخ دوم اکتبر ۱۹۳۰ میلادی مطابق با دهم بهرمه ماه ۱۳۰۹ شمسی در ژنو باامضاء رسیده است تصویب و بدولت اجازه میدهد نسخه صحه شده آنرا بدارالاشاء جامعه ملل تسلیم نماید.

رئیس - ماده واحده مطرح است عرضی نیست؟ (مواظقتین باورود در شور دوم قیام فرماید) (اغلب برخاستند) تصویب شد.

[۶ - شور اول لایحه تعیین تکالیف مستخدمینی که بعالت مرض قادر بانجام وظیفه نمیباشند]

رئیس - خیر کمیسیون داخله رجوع تعیین تکالیف

مستخدمینی که بواسطه مرض قادر بانجام وظیفه نمیباشند قرائت میشود: خبر کمیسیون:

لایحه نمره ۹۱۲۳ دولت راجع به تعیین تکلیف مستخدمینی که بعالت مرض قادر به انجام وظیفه نمی باشند باحضور آقای وزیر مالیه در کمیسیون داخله مطرح و مورد شور واقع شده و با مختصر اصلاحی تصویب گردید اینک خبر آنرا تقدیم میدارد.

ماده ۱ - هر يك از مستخدمین رسمی و کترانی و سربائی و دون رتبه مملکتی و بلدی بعالت مرضی که قدرت انجام خدمت را از مستخدم سلب نماید و از حضور در سرخدمت باز بماند می تواند حقوق ایام مرض را دریافت کند بدون اینکه این مدت بابت مرخصی محسوب شود مشروط باینکه این غیبت ارسبی روز در سال و ارسه ماه در پنجسال تجاوز نماید.

ماده ۲ - جزئیات و ترتیبات مقررات ماده اول بموجب نظامنامه وزارتی تعیین خواهد شد.

رئیس - مذاکره در کلیات است. آقای دیبا.

طباطبائی دیبا - اینماده و این لایحه حقیقتاً برای ارفاق بمستخدمین است ولی با این ترتیبی که نوشته شده است بنده عقیده ام این است که چندان ارفاقی نیست برای مستخدمین برای این که نوشته شده است مرضی باشد که قدرت انجام خدمت را از مستخدم سلب کند ولی يك امراضی هست که ممکن است يك مرتبه يك کسی مریض باشد و فعلاً حاضر برای انجام خدمت هست ولی آن خدمت برای آن شخص مضر است یعنی بر حسب تشخیص طبیب برای آئمه او مضر است که برود کار کند این عبارت ماده اگر با این ترتیب نوشته شود با وجود غدنغن طبیب آن مستخدم محروم می شود و این يك اشکالی است که بنده عقیده ام این است که باید اصلاح کرد که تمام مراتب را شامل بشود نه يك مرضی که بکلی سلب قدرت را از مستخدم بکند یکی دیگر هم این جا نوشته است که دون رتبه مملکتی و بلدی ولی يك مؤسساتی است که مربوط به مملکت و بلدی نیست ولی مرتباً از خزانه دولت حقوق می گیرند مثل بانک ملی یا مریضخانهها اینها يك مؤسساتی

است که مملکتی نیست و بلدی هم نیست باوجود این آن مستخدمین ممکن است که از خزانه دولت حقوق بگیرند. بنده عقیده ام این است که يك مؤسساتی که از خزانه دولت حقوق میگیرند هم مشمول این لایحه باشد. این عقیده بنده است و بعد هم اگر واقعاً دولت میخواهد ارفاق کند عقیده بنده این است که در تمام مدت مرض باید مزد بدهد نه اینکه يك ماه بدهد. این جا تخصیص شده به يك ماه بنده عقیده ام این است که تمام مدت مرض را قرار دهند و شامل شود.

وزیر مالیه - آقایان! مسبو قند که تا حالا رفقی مستخدمی مریض می شد اصلاً يك روز هم حقوق نمیگرفت برای بهبودی حال مستخدمین ما خواستیم يك قانونی بیاوریم. و این انتظار را نداشتیم که گفته شود عوض بیست روز پنج ماه دولت حقوق بدهد و اگر در منزل نشست و سرش هم درد کند باز بدهد بنده حالا صریح عرض میکنم بطور مختصر و اجمال. این کار همین اندازه که ممکن است فوایدی درش داشته باشد خطرانی هم دارد همینطور که يك دفعه دیگر هم این جا بحث شده بنده می خواهم تکرار کنم. گفتند کسی که در راه انجام وظیفه مقتول شود اگر خاطر آقایان باشد ما خواستیم صریحاً بنویسیم که یا توی آتش بسوزد یا توی آب بیفتد مثل مأمورین اطفائیه یا این که تونل می کنند در نهایت منتهی شود. گفتند چرا این همه طول و تفصیل برای این که می خواهیم هیچ نوع سوء تفسیری نباشد در کار و نمیخواهیم به آلهای دیگر بدهیم وقتی يك چیزی سر بسته شد همه جور قابل سوء تفسیر است. ما باید دو دقت بکنیم یکی این که آنکسی که حقیقتاً مریض است بی حقوق نماند و این را در هم سد کنیم که کسی که حقیقتاً مریض نیست حقوق بگیرد. آقایان باید مراقب این باشند که این حق از کسی که مریض است فوت نشود و از آنطرف هم باید مراقب مالیه و منافع مالی مملکت باشند که کسی که مریض نیست و می گوید مریضم و توی خانه مانده پول خزانه دولت توی جیب این شخص نرود. حالا جهت جامع این از حالا تا يك ماه دیگر هم اگر بحث و دقت کنیم چاره نداریم جز این که يك عبارات صریحی به مضمون همین عبارت

بنویسیم که از هزار مورد شاید به آن شخصی که حقیقتاً مریض است داده نشود و باید از این یکی اغماض کرد تا این که محدود شود به آنهایی که اکثریت عظیمه را تشکیل می‌دهد و محدود می‌شود به آنهایی که حقیقتاً مریض هستند و الا اگر قدری شل کردید عبارت را یکسال ممکن است يك کسی بوزارت داخله مثلاً نرود برای این که دردی دارد پایش می‌خارد من از کجا بدانم. اطباء مملکت ماهم خیالی اشخاصی خوبی هستند و خیلی مهربان هستند و وقتی که يك کسی را معاینه می‌کنند می‌بینند يك چیزیش است. بنده نمی‌گویم چیزی نیست ولی از صد تا این جور آدم یکی‌اش واقعاً مریض است و از کارش وا میماند. والا هر کدام از ماها یا عصبانی هستیم یا معده‌مان خوب کار نمی‌کند یا سوء هضم داریم ولی این‌ها مانع نمی‌شود که ما کار نکنیم يك کسی که صبح نمیاید با دانه و سر خدمتش حاضر نمی‌شود و از خزانه مملکت پول میگیرد قبول او نباید تنها کافی باشد. این است که اول بعد از خیلی تفکرات نوشتیم مریضی بستری. فکرها این بود گرچه میدانستیم که غیر بستری هم ممکن است بتواند کار کند مثلاً دستش شکسته باشد. این دو سه تا راهم گفتم بگیرند. ولی آقایان در کمیسیون دقت کافی کردند بنده هم قبول کردم بمرضی که سبب قدرت کار کردن از او بشود و سبب قدرت انجام وظیفه از او بشود داده شود. اما حالا از این هم تجاوز کنیم و عبارت‌هایی بنویسیم خوب نیست. بنده تصدیق دارم ممکن است این عبارتی که ما نوشته‌ایم در سال دو نفر را که حقیقتاً قادر انجام وظیفه نیست داخل این عبارت نشود و بی حقوق بماند ولی کار دیگری نمی‌توانیم بکنیم و اگر بخواهیم عبارت را طوری بنویسیم که این دو نفر هم داخل شوند آنوقت پنجاه نفر دیگر هم که مستحق نیستند داخل میشوند. پس يك عبارت جامعی که بقدری دقیق باشد که قبول آقایان جامع افراد و مانع اغیار باشد کمان می‌کنم خدا خلق نکرده و در این موارد باید طوری بنویسیم که منافع خزانه مملکت هم رعایت شود. این است که عرض می‌کنم اگر بخواهیم در این قبیل موارد خیلی شل کنیم اصل موضوع از میان می‌رود آنوقت بنده مجبور می‌شوم که لایحه را نیورم و همین وضع حالیه می‌شود که کسی که مریض

بستری است محروم میماند. اما در باب مؤسسات، ما نوشتیم مأمور دولت آقایان در کمیسیون فرمودند استخدام لشکری و مجلس شورای ملی و استخدام بلدی را هم داخل کردند اگر چه مستخدمین بلدی از خزانه مملکت حقوق نمی‌گیرند معذالك برای این که در بعضی امور قوانین استخدامی اشتراك دارند ما قبول کردیم. ولی از این حد نمی‌توانیم تجاوز کنیم. فرمودند مستخدمین بانک ملی. مستخدمین بانک از خزانه دولت حقوق نمیگیرند و يك شاهي از خزانه مملکت به آنها داده نمی‌شود. این‌ها اعضاء يك بانکي هستند و از بانک حقوق میگیرند. حالا آن بانک صاحب سرمایه‌اش یعنی آکسیونر آن دولت است دخلی به مطلب ندارد. اگر کسی در مریضخانه باشد اگر مریضخانه دولتی است که شامل این می‌شود و اگر دولتی است و غیر دولتی است و میخواهیم این‌ها راهم شامل کنیم آنوقت تمام مؤسسات تجارتي و کمپانها و غیره را هم باید بنویسیم آنوقت يك قانون کلی و مملکتی می‌شود که مثلاً هر شاگردی که در دکانش مریض شد او راهم شامل شود البته این خیلی خوب است ولی موقع دارد ما الآن در صدد این کار نیستیم. ما در این قانون منحصر کرده‌ایم باشخاصی که از خزانه مملکت منحصرأ حقوق میگیرند. بلدی راهم داخل کردیم باینکه از خزانه مملکت حقوق نمیگیرند چون در بعضی ترتیبات شرکت دارند با مستخدمین کشوری آنها راهم داخل کردیم و باین اندازه وسعت دادیم ولی از آقایان تمنی دارم بهمین حال باقی بگذارند. پانزده روز راهم ما در کمیسیون بیست روز کردیم. دو ماه راهم سه ماه کرهیم برای مستخدمین بدبختی که بعضی اوقات واقعاً ناخوش می‌شوند و جزو مرخصی حساب میکنند. اگر مرخصی نباشد اصلاً حقوق گیرش نمی‌آید. بگذارید این بگذرد این‌ها زودتر راحت شوند.

رئیس - آقای رهنما.

رهنما - بنده در قسمت اظهارات آقای وزیر مالیه بك قسمتش را متوجه شدم و آن قسمت این بود که فرمودند اصل خبر با خبری که کمیسیون داده يك اختلاف پنج روزه پیدا کرده یعنی دولت پیشنهاد کرده پانزده روزه مرض مستخدم جزء ایام مرخصی محسوب شود. کمیسیون

بیست روز کرده در صورتی که اینطور نیست و سه روز کرده‌اند این خبر را بنده میخوانم و نازه بنده باین خبر هم اعتراض دارم (ماده اول - هر يك از مستخدمین رسمی و کنتراتی و سرپائی و دون رتبه مملکتی بعلت مرضی که قدرت انجام خدمت را از مستخدم سبب نماید و از حضور در سر خدمت باز بماند می‌تواند حقوق ایام مرض را دریافت کند بدون اینکه این مدت بابت مرخصی محسوب شود مشروط باینکه این غیبت از سی روز در سال) کمیسیون سی روز تصویب کرده (و از سه ماه در پنج سال تجاوز نماید) (احتشام زاده «مخبر» - اشتباه در طبع شده است باید بیست روز باشد) در هر صورت بنده با سی روز هم مخالفم. برای چه مخالفم؟ برای اینکه اولاً این لایحه برای چه آمده است یعنی برعایت و ملاحظه کدام طبقه آمده است. مستخدمین مملکتی چند طبقه هستند مستخدمین رسمی و کنتراتی و غیره ما مستخدمین کنتراتی داریم که حقوق زیاد میگیرند و مستخدمین رسمی هم داریم که حقوق زیاد میگیرند بعد می‌آید سر مستخدمین سرپائی و دون رتبه. اینها را هم میدانیم چقدر حقوق می‌گیرند آیا برای رعایت درجه اول یا درجه دوم این لایحه آمده است یا برای رعایت مجموع اینها؟ اگر برای مجموع اینها است که باید تصدیق کنید که این دو طبقه با هم فرق دارند این را نه بشود انکار کرد. مستخدمین سرپائی مستخدمی که سی تومان یا سی و یک تومان حقوق میگیرد با زندگانی گران امروز این شوخی نیست فرق دارد زندگانی این مستخدم با کسیکه سیصد تومان یا چهار صد تومان حقوق میگیرد در هر حال بایستی رعایت این نکات را کرد ما نمی‌توانیم بگوئیم که يك مستخدم جزء اگر حصه گرفت زندگانش با آن مستخدمی که چهار صد تومان حقوق میگیرد فرق ندارد. اولی پانزده روز ضرر میکند دومی هم پانزده روز اولی آب فیلتره و آب جوشیده می‌تواند بخورد دومی نمی‌تواند بخورد. مرض در زندگانی دومی مدتش طولانی‌تر است در صورتیکه در زندگانی اولی طولانی نیست (صحیح است) وسایل زندگانی برای اولی فراهم‌تر و بیشتر است بالاخره طرز زندگی و معالجه و پرستاری و نگاهداری همه اینها در طرز زندگانی این طبقات فرق میکند. پس ما نمی‌توانیم وقتی که يك قانونی وضع

میکنیم هر دو اینها را مساوی بگیریم و برای هر دو یکمدت قرار دهیم اگر پیشخدمت یا مستخدم جزء يك وزارتخانه حصه گرفت چهل روز چهل و پنج روز خواهید آیا شما پانزده روز باو حقوق میدهد و بقیه را بابت چیزش حساب میکنید. این انصاف نیست آقا باقیدی که خود آقای وزیر مالیه در این قسمت کردند و حقاً هم همینطور است که فرمودند مرض باید محدود باشد يك حدی تا اگر يك کسی پایش بخارد شامل این مرخصی نشود. اما اگر کسی دستش بشکند یا يك مرخصی بماند بگیرد برای این مریض در صورتیکه از آن طبقه باشد کم است بعقیده بنده و اگر سی روز هم باشد باز کم است بنا بر این بنده میخواهم این قسمت را بنظر آقایان نمایندگان برسانم که توافق نظری حاصل شود در قسمت دوم که از سی روز بیالا باشد فرض کنید یکی از این اشخاص دستش شکست و مدت سی روزش هم چهل و پنج روز شد یا مریض حصه بود این اگر خوب شد و بعد آمد سر کارش و مشغول کار شد و مشغول شنیدن صدای زنگ‌های اطاق شد آنوقت این را پانزده روز در بازه‌اش منظور کنید این انصاف نیست باید دستشان را باز بگذارید و محدود نکنید بین آن طبقه که وسایل زندگانی دارند با آن طبقه که وسایل زندگانی را فاقدند تفاوتی گذارده شود والا خلاف انصاف است نمایندگان - صحیح است

احتشام زاده - شرحی نماینده محترم راجع بوضعیت زندگانی مستخدمین جزء و مستخدمین سرپائی فرمودند البته هیچ مورد تردید نیست صكه وسائل امرار معاش و دفع مرض برای آن طبقات بالا فراهم‌تر است تا طبقات پائین ولی این را هم تصدیق میفرمائید که زندگانی اشخاص هم متناسب است این نکته که فرمودید محل تصدیق است و این راهم معتقد هستم که از این طبقه باید بیشتر رعایت شود ولی ما هیچ دلیلی هم نداریم که بگوئیم اگر يك مستخدمی سالها هم در يك وزارتخانه خدمت کرد و از خودش لیاقت و کفایت بروز داد و در اثر لیاقت ارتقاء پیدا کرد و يك مراتبی رسید آن را از يك حقوقی که مستخدمین جزء و پائینش دارند محروم

کنیم بنده تعجب دارم مستخدمی که سالها خدمت کرده است و خودش را رسانده است بیک مراتب عالی و مثلاً در سایه خدمت مستخدم رتبه هشت شده است این اگر آمد مریض شد چرا باید بگوئیم که مستخدم رتبه هشت که ماهی دویست و دوازده تومان حقوق میگیرد نباید آن استفاده که مستخدم جزء از حقوق ایام مرضش مینماید نماید و چون مستخدم دون اشل زندگانش بد است این نوع مستخدمین از حقوق خودشان محروم بمآند این یک امری است که البته از نقطه نظر فلسفه خیلی خوب و مطلوب بنظر می آید ولی از نقطه نظر عمل صحیح نیست تمام طبقات مردم زندگانشان مختلف است و هیچ قوه و قدرتی نمی تواند زندگانی طبقات مختلفه را یکسان کند این اختلافات البته همیشه در زندگانی بشر هست در همین طبقه مستخدمین هم هست آنوقت از حیث درجه لیاقت که مستخدمین دارند و از حیث انجام وظیفه که دارند اینها درجانشان فرق میکند و هرحقى را که ما از نقطه نظر استخدام دولتی برای مستخدمین دولت اشل یا سرپائی قائل شده ایم باید حقاً و انصافاً هم برای مستخدمین رتبه ۵ - ۶ - ۷ و ۸ - ۹ و سایر مستخدمین قائل شویم بری اینکه آنها از روی لیاقت و استحقاق صاحب این درجه شده اند و هیچ دلیل و منطقی نیست که ما آنها را محروم کنیم و بگوئیم که چون باید با مستخدمین باین همراهی کنیم آنها را از این حقوق محروم نمائیم. اینکه فرمودند اگر مستخدم سرپائی چهل و پنج روز مبتلا به حصبه شد مطابق این لایحه فقط بیست روز باید باو اجازه بدهیم که استفاده کنند از ایام مرخصیش و بقیه ایامش را چه کنیم اولاً لازم است عرض کنم همانطور که آقای وزیر مالیه فرمودند اگر تا بحال مستخدمی مبتلى بمرض میشد که قدرت خدمت را از او سلب میکرد جز این که بعنوان مرخصی يك مساعدتی با او میکردند و حقوقی باو میدادند چاره نبود حالا این قدم را دولت از نقطه نظر مساعدت و ارفاق با مستخدمین برداشته است و این لایحه را بمجلس آورده است که يك مساعدتی در حدود توانائی خزانه دولت با

طور که در گذشته يك چنین لایحه نداشتیم برای مستخدمین در آتیه هم اگر چنانچه ضرورت ایجاد کرد و در عمل دیدیم که این مقدار کم است یا احتیاج بیشتری هست آن وقت باز هم دست دولت باز است هیچ مانعی ندارد يك لایحه بیاورد مجلس شورای ملی هم باز عایت حال مستخدم و تجربیاتی که دولت پیدا کرده است البته تصویب خواهد کرد اصلاحاتی را که لازم است و عجالاً بعقد بدهد و نظر کمیسیون این لایحه يك حد معتدل و متوسطی است که هم از نظر ارفاق با طبقه مستخدم وهم از نظر رعایت خزانه دولت تنظیم شده.

رئیس - آقای مؤید احمدی

مؤید احمدی - همینطور که آقای وزیر مالیه فرمودند سابقاً قانونی برای این مسئله نبود و هرگاه مستخدمی مریض می شد معاف بود و تکلیف چیست رعایتی که زود میگردند این بود که بیست مرخصی سالانه اشل مستخدم میدادند و البته این مرخصی حقوقی نبود و در وقت با عدالت مخالفت داشت از این نقطه نظر دولت این لایحه را آورده است بمجلس برای رفع آن بی اضافی حالا این دلیل شد که آقای وزیر مالیه و آقای مخبر می فرمایند سابق چه میکردند خوب آقا سابق با سفر مسافرت میکردند حالا هم اتومبیل را ول کنم سوار شتر بشویم؟ اینکه منطبق ندارد. اینجا چه چیز ایجاد کرد که دولت این لایحه را بمجلس بیاورد همین که عرض کرده مستخدمی است که مریض می شود یکماه چون روز مستخدمی است که کار از او ساخته می شود دولت چون این را حسن کرد این لایحه را آورد در این مدت يك کمکی باو بکند و از این نظر واقعا بنده بسهم خودم که یکمتر مستخدم هستم تشکر میکنم از دولت که این فکر را کرده ولی حالا که آمده باید طوری نوشت که محظور تولید نکند و اما اینکه میفرماید حالا این را اجرا میکنیم اگر محظوری تولید شد بعد يك لایحه دیگری می آوریم چرا؟ حالا اگر ممکن است ما محظور این را بفهمیم و همین حالا پیشنهاد کنیم و مذاکره کنیم بهتر از این است که يك مجلس دیگر و يك کمیسیون

دیگر و يك جلسه دیگر در این موضوع مذاکره کنیم. عرض کنم دو اشکال در این لایحه هست و بنده از دو جهت مخالفم یکی اشکالی که آقای رهلم فرمودند جواب آقای مخبر قانع کننده نبود ملاحظه فرمائید مستخدم سرپائی مستخدم تحت اشل در معرض مرض بیشتر از مستخدم پشت میزی است باصطلاح آن نوبی دالان نشسته بیچاره در راهرو نشسته و او در اطاق گرم پای بخاری و آنکه در راهرو نشسته بیشتر سرما می خورد و ثانیاً آن شخصی که رتبه هشت یا رتبه نه دارد اگر یکماه مرض بیشتر طول کشید از جیبش دارد بخورد این بدیهی است دولت مستخدمی که هیچکس تومان حقوق میگیرد در ولایات هشت تومان (طهرانی - چهار تومان) چهار تومان حقوقش است این بیچاره مرضش دو ماه طول کشید آنوقت يك مساعدتی در پیش میدهد بعد از آنکه سنگینی ببرد البته این عادلانه نیست. دولت حقیقتاً از نظر عدالت این لایحه را آورده خوب است يك فرقی نگذارد بین مستخدم تحت اشل و سرپائی و مستخدم رسمی این يك علت مخالفت بنده علت دوم بنده در لایحه سی روز خواندم (مخبر - اشتباه شده بیست روز است) بنده باسی روز مخالفت بدم حالا شده است بیست روز البته مخالفت بنده شدیدتر خواهد بود بعلم اینکه مرضش طول کشید مرض حصبه داشت چهل روز شد آقای احتشام زاده فرمودند از بابت سه ماه حساب می شود خوب اگر سال بعد هم دو مرتبه مریض شد يك مرض دیگر گرفت آن وقت می فرمائید نو در سال اول استفاده کردی از بابت مرض امسال دیگر نمی شود پس این فایده بحال او ندارد امسال مریض شد دو ماه شما فرمودید که استفاده میکند بعد آمد و دو سال گذشت باز مریض شد دو مرتبه دو ماه طول کشید آن وقت محل ندارد باید بی حقوق بمسند بنده البته موافقت ندارم با این که تبلی کند یا عرض کنم تصدیقات طبی که اطلاع دارم گاهی می آورند آن ها را بنده تصدیق دارم اما نه واقعا يك کسی که مریض است و همینطور که در این عبارت نوشته شد که خیلی و واقعا بهتر از عبارت اول است چون بستری يك عبارتی است که همه کس

ممکن بود در رختخواب بخوابد ولی وقتیکه يك کسی سلب قدرت کار کردن از او شده است و يك ماه چهل روز مرضش طول کشیده باید حقوقش را بدهند معالجه شود بیاید سرکار. این است که بنده عقیده ام این بود که در لایحه اصلاح مدت معین نمیشد اختیار دست دولت باشد بنظر خودش وزارت مالیه مثلاً البته از حال مستخدمین خودش مطلع است اداره تفتیش مطلع است سایر وزارتخانهها هم بطور اختیار دست وزارتخانهها باشد وقتی که دید مریض است و بدرود نمیخورد بهش بدهد ولی محدود کردن مدتش خود وزارتخانهها دچار اشکال خواهند شد.

وزیر مالیه - درباره اینکه بمستخدمین طبقات پائین ارفاق بیشتری رعایت بیشتری بشود بنده از صمیم قلب همراهم برای این قسمت بالخصوص عرض میکنم بطور کلی هر نوع ارفاق هائی بشود مستحق هستند ولی این را هم در نظر باید گرفت که اینهائی که میفرمائید حقوق کم میگیرند اصلاً در مملکت در کارهای دیگر هم طبقات پائین حقوقشان کم است و خیلی بد گذران میکنند اگر اساس حقوق قلیل است و کم است باید زیاد کرد ولی این را بنده همیشه طرفدار بوده ام که آدم بنوگوش سه تومان حقوق بدهد يك خروار برنج ده من روغن و پنجاه من گندم بدهد خوب است این منتها را سرش نگذارد پانزده تومان بیست تومان حقوق باو بدهد و هیچ چیز هم ندهد يك من میوه هم ندهد اینطور انعامات زمستانی و عیدی و اینها فایده ندارد اگر حقوقش کمتر از حد اقلی است که انسان باو میتواند زندگی کند باید بیشترش کنند و باید البته متناسب زندگی این چیزها تمیز یابد ولی این چیزها بدبختانه اینطور که میفرمائید بیشتر نظراتان طبقه پائین است و طبقه پائین ما خیلی کم مبتلا هستیم نسبتاً کمتر هستند که اینها غایب باشند یا ناخوشیهائی که غیر بستری هم باشد باز میآید سرکارش ولی آن مستخدمین طبقه بالا اگر عصبانی هم بشود میخواهد

چند روزی استراحت کند این حکم کلی نیست ولی غالباً اینطور اتفاق می افتد این است که بر ایشان همین اندازه که در سال بنظر آمده اینها خودشان حالا پانزده روز هم مرخصی دارند در واقع چهل و پنج روز در سال اگر ناخوش هم باشند پانزده روز بایست روز هم ناخوشیش ثابت شود رعایت بشود و در این باب بنده گمان میکنم که کافی است ولی يك چیزی در آخر فرمودید (مؤید احمدی - راجع باختیار) این را خواهش میکنم اختیار دست ما ندهید ما خودمان قوانین می آوریم که اختیار از دست مأمورین دولت خارج شود شما بیک حاکمی يك مأموری بیک وزیر اعتماد دارید اما در رأفت و افراط در درجه عمل و سخت گیری اعتماد ندارید همینطور کدامش ناچه اندازه در مراقبت خزانه سخت گیر است و کدامش ناچه اندازه اهل خیر و اهل رحمت و اهل رأفت است و این را هم که ما اینجا می نویسیم البته بنده برای وزارت مالیه که نمینویسم بنده اگر هیچ چیز هم ننویسید بنویسید که بوزارت مالیه ثابت شود به بنده دیر ثابت میشود ولی وقتی نوشتید همینقدر که نتوانست بیاید با ادعای مرض کرد ممکن است یکی از اعضاء ادارات دولتی نه در مرکز در ولایات محتاج مرخصی شود در ولایات که از مرکز اجازه نمیگیرند آن شخص که ادعای مرض میکند چه باید بکند این است که بنده عقیده دارم در این خصوص هر قدر بتواند سختگیری کند که مرض ثابت شود و معین شود که واقعا مریض است و مدتش هم محدود شود و از آنطرف البته ما پانزده روز نوشته بودیم آقایان بیست روز کردند در کمیسیون ما قبول داریم اگر پیشنهاد هائی در يك ماده هائسی باشد که ما بتوانیم مطالعه کنیم و باز شور اول است کمیسیون قانع شود يك کاری میتوانیم بکنیم ولی در هر حال باید عرض کنم ما در آن واحد باید دو چیز را در نظر بگیریم هم حقوق مستخدم در موقع مرض رعایت شود و هم مراقبت خزانه مملکت را بکنیم.

جمعی از نمایندگان - کافی است.

رئیس - آقای بیات

مرتیضی قلبیخان بیات - بنده در اینموقعی که این ماده قانون استخدام مطرح است میخواستم يك تذکری خدمت آقای وزیر مالیه عرض کرده باشم اگر چنانچه در نظر داشته باشند در آموغ که قانون استخدام مطرح بود يك پیشنهادی از طرف بنده شده بود و آقای وزیر مالیه تقاضا فرمودند چون مطالعه نشده و این قانون هم باید زود بگذرد موافقت کنیم این قانون بگذرد و بعد در پیشنهاد بنده مطالعه فرمایند و در مجلس بيك صورتی بیاورند و بيك لایحه بشود و این قسمت حل شود مدتی از آن قانون تا این قانون گذشته و توجیهی فرمودند و حالا باز این قانون در اینجا مطرح است بنده موقع را مغتنم شمردم و مخصوصاً میخواهم تقاضا کنم از آقای وزیر مالیه چون در این مدت لگن يك مطالعاتی بنا بوده در اطراف آن بشود شده توجیهی فرمایند تا شور دوم این قانون که بمجلس می آید نظریه را که راجع بان پیشنهاد دارند آن نظریه را از طرف دولت فرمایند و بعضی اشخاصی هم که از ایشان حقیقتاً بدون جهت بيك حقیقی سلب شده بحق خودشان برسند پیشنهادی هم تقدیم میکنم که در بحث بین الشورین در کمیسیون حل شود و آقای وزیر مالیه هم نظریات خودشان را فرمایند.

جمعی از نمایندگان - کافی است.

رئیس - آقای دکتر ملک زاده

دکتر ملک زاده - بنده فقط اینجا خواستم تذکری بدهم به آقای وزیر مالیه که در کمیسیون این را مورد بحث قرار دادند چون در اینجا در لایحه بیست روز معین کرده است برای مرض و آنهم تقریباً قید شده است مرضی که تقریباً بستری کنند بنده خواستم تذکری بدهم که صرف نظر از بيك امراض خیلی کوچکی که اصلاً در کتب طب نوشته نشده است بيك کسالتهای خیلی کوچکی عموماً اگر احصائیه طول امراض را مورد دقت قرار دهیم شاید هشتاد درصد طول و دوره مرض از بيك ماه و چهل روز تجاوز میکند این است که اگر موافقت فرمایند همینطور

از این سهوی که شده است در این ماده ما از این سهو عمدی هر چه بوده است استفاده کنیم ایشان هم موافقت فرمایند و بیست روز را سی روز کنیم. موضوع دوم چون در اینجا مذاکره شده است بنده تصدیق میکنم که آقای وزیر مالیه با گرفتاری که دارند همیشه بيك مسائلی را که جنبه اجتماعی و منافع عمومی داشته است آورده اند به مجلس و گذرانده اند دو موضوع اینجا مذاکره شد که بعقیده بنده قابل توجه است یکی اینکه خودشان فرمودند که اطباء خودشان رعایت میکنند بنده امیدوارم بيك روزی بيك لایحه در اینجا تقدیم بشود که حقیقتاً طبائلی که برخلاف حق و برخلاف اصول علمی و وجدانشان تصدیق میدهند مورد تعقیب و مجازات شوند یعنی حقیقتاً لازم است و از چیز هائی است که در عمل و در زندگانی عمومی خیلی کمال اهمیت را دارد و مخصوصاً بنده استدعا میکنم که این موضوع مورد توجه دولت واقع شود و دوم اینکه امیدوارم بيك روزی هم این لایحه که محدود بمستخدمین دولت شده است بيك قدری عمومیت پیدا کند و عموم طبقات مزدور و حقوق بگیر شامل بيك لایحه از این قبیل بشوند که وقتی مریض میشوند و بستری هستند بکلی آنها بیچاره و مستأصل نباشند و نشوند و آنها بتوانند بيك حقوق روزانه از طرف رؤسای کارخانه و استادان شان با آنها داده شود.

جمعی از نمایندگان - مذاکرات کافی است

رئیس - آقایانی که موافقت دارند با ورود در شور مواد قیام فرمایند

(اکثر قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. ماده اول قرائت میشود

ماده ۱ - هر بيك از مستخدمین رسمی و کنتراتی و سربانی و دون رتبه مملکتی و بلدی بعلمت مرضی که قدرت انجام خدمت را از مستخدم سلب نماید و از حضور در سر خدمت باز بماند میتواند حقوق ایام مرض را دریافت کنند بدون اینکه این مدت بابت مرخصی محسوب

شود مشروط بآنکه این غیبت از سی روز در سال و از سه ماه در پنجسال تجاوز نماید.

رئیس - آقای اعتبار

اعتبار - بنده در اینجا اشکالی که داشتم يك قسمت از آقای مضر توضیح فرمودند بهتر اینست برای اینکه در ماده سوم تقنینی نشود آقای وزیر مالیه این قسمت را تصریح بفرموند سابق و تا بحال معمول بود که مستخدمی اگر مریض میشد میخواست استفاده از حقوق بکند به عنوان مرخصی سالانه یا مرخصی میدادند یعنی سالی يك ماه و مجموعاً چهار ماه و باینکه هشت ماه بکطوری بود که از این وقت مرخصی استفاده کرده باشد این قانون که می آید البته پیش از چهار ماه است یعنی پیش از آن مرخصی می تواند استفاده بکند يك مستخدمی هم نظر میکنم آقای وزیر هم توضیح دادند سی روز کسالت پیدا کرد بیست روز از این وقت استفاده میکند ده روزش را ممکن است از مرخصی های قانونی خودش استفاده کرده باشد این تسهیل نیست در واقع و در عمل با آن اشکالاتی که ممکن است در بی یازدهم هر چه قانون صریح در روشن باشد بهتر است ممکن است که این زحمت را مرتفع کنند این را بنده خیال میکنم که اگر موافقت فرمائید يك تبصره تهیه شده است قبول فرمائید و آقای وزیر مالیه این را هم توضیح فرمائید که در اینجا در صورت مجلس نوشته شود که این مرخصی را علاوه بر مرخصی های سالانه خودش استفاده میکند؟ (دکتر طهری - تصریح دارد) کجایش تصریح دارد؟ عرض کنم یکی دیگر موضوع سه ماه در پنجسال بنده این را نفهمیدم عملش چگونه میشود؟ يك مستخدمی که پنجسال مریض نشود و اگر سه ماه مریض شد استفاده کند؟ یا اگر پنجروز مریض شد در ظرف پنجسال این پنجروز هم از آن سه ماه کسر میشود مقصود چیست؟ این را بنده نفهمیدم چه صورتی پیدا میکند؟ و بعد هم اینجا آقای رهنما و آقای مؤید در قسمت مستخدمین سربانی و رتبه هشت و اینها يك بحثی طرح فرمودند. عدالت با تنظیمات تطبیق نمیکند اصلاً نمیشود اگر عدالت است چرا شما بيك

مستخدمی میدهید بیست و پنج تومان به بنده یا شما میدهند دوست تومان؟ این عدالت نیست بالاخره تنظیمات با عدالت تطبیق نمیکند و بایستی هر کس در حدود خودش باشد آن کسی که رتبه هشت شده یا مزایائی و يك جهاتی داشته و بالاخره ما بگوئیم او چون رتبه هشت شده و جلوگیری نشده بیست و پنج مرخصی بگیرد آنکه که بیرون نشده است سی روز بگیرد. ولی قانون وقتی که شد علی السویه است و باید بيك نهج باشد باین جهت بنده عقیده ام این است که رتبه هشت و نه را اینقدر آزاد دادن مورد ندارد. و تبصره را هم که تهیه کرده ام تقدیم میکنم به آقای وزیر مالیه برای اینکه قضیه خیلی روشن باشد اگر موافقت فرمائید در يك ماده قید شود.

رئیس - آقای فهیمی

فهیمی - بنده هم مخالفم اگر موافقی هست.

رئیس - جمعی از نمایندگان - مذاکرات کافی است.

رئیس - پیشنهادت قرائت میشود:

پیشنهاد آقای مؤید احمدی

پیشنهاد میکنم بیست روز سی روز شود و در پنج سال پنجماه

پیشنهاد آقای رهنما

بنده تبصره ذیل را بماده اول پیشنهاد میکنم

تبصره - مدتی که برای مستخدمین سربانی و دون رتبه در مواقع مرض جزو ایام مرخصی محسوب نخواهد شد بیکماه است.

پیشنهاد آقای شریعت زاده

اصلاح ماده اول - کلیه مستخدمین رسمی و کنتراتی و تحت شد و مستخدمین ادارات و مؤسسات بلدی و شوروی در تمام مدت مرض از مقرری خود استفاده خواهند کرد مشروط بر اینکه مرض موجب سلب قدرت کار و خدمت بوده و سیروز تجاوز نماید.

پیشنهاد آقای اعتبار

تبصره ذیل را بماده واحده پیشنهاد میکنم

تبصره - چنانچه کسالت مستخدمی بیش از مدتی را که این قانون باو حق میدهد ادامه یابد میتواند بقیه را از مرخصی های قانونی خود استفاده نماید.

پیشنهاد آقای فهیمی

بنده پیشنهاد میکنم جمله آخر ماده بطریق ذیل نوشته شود: مشروط بر اینکه این غیبت از سیروز در سال تجاوز ننماید و علاوه بر این مدت تا یکماه جزو مدت مرخصی قانونی محسوب میشود و اگر از دو ماه تجاوز کند فقط معادل حقوق ایام انتظار خدمت داده میشود

پیشنهاد آقای مصدق جهانشاهی

در صورت تحقیق سه ماه ایام مرض مستخدمین بعلاوه (یکماه) ایام مرخصی محسوب میشود

رئیس - ماده دوم قرائت میشود

ماده ۲ - جزئیات و ترتیبات مقررات ماده اول بموجب نظامنامه وزارتی تعیین خواهد شد.

رئیس - آقای دیبا

طباطبائی دیبا - در این ماده نوشته میشود: مقررات ماده اول بموجب نظامنامه وزارتی تعیین خواهد شد اگر مقصود این است که نظامنامه در حدود همین قانون است بنده عقیده ام این است که احتیاجی باین ماده نیست البته يك قانونی که از تصویب مجلس گذشت دولت اختیار دارد در حدود همان قانون يك نظامنامه بنویسد ولی اگر مقصود از نظامنامه این است که يك چیز هائی ما فوق قانون باشد يك جزئیات و مقرراتی. حال آنکه نسبت باین قانون در کلیه قوانین بنده معتقد نیستم که در قانون نوشته شود بدولت اجازه داده میشود که يك نظامنامه رلو مخالف قانون باشد دولت بنویسد میخواستم آقای وزیر مالیه توضیح بدهند که مقصود از این نظامنامه چیست در حدود قانون یا منافی قانون اگر در حدود قانون است که زیاد است

وزیر مالیه - آقا خوب فرمودند و بنده باید توضیح مفصل در این خصوص بدهم اغلب این صحبت در مجلس

میشود که در قانون که نوشته میشود نظامنامه نظامنامه چه جور میشود. در تمام قوانین باید نوشته شود که نظامنامه های اجرای آنرا وزارتخانه مربوطه بنویسد این اصل قوانین اساسی است در تمام قوانین موضوعه اینطور است. مثلاً یکی اینکه در نظامنامه باید نوشت که تصدیق طبیب لازم است یا آدم بفرستند منزلش ببینند چطور است یکی این است که اگر نصف روز نیامد چطور است یکی هم اینکه اگر مرض طول کشید و تمام این چیزها اما البته مجلس شورای ملی برای این است که در تمام مملکت هر جا دید يك سطری از نظامنامه ما فوق قانون است منافی قوانین است ایراد بکند. چطور يك وزارتخانه حق دارد يك نظامنامه مخالف قانون بنویسد؟ (صحیح است) ولی هر قانونی بقدری که برابرش نظامنامه میخواهد و بقدری زیاد است که اسباب درد سر آقایان میشود بعضی آقایان میگویند این تبصره را علاوه کنید آنرا علاوه کنید در صورتیکه همه اینها را باید در نظامنامه نوشت و هیچ مخالفت با قانون هم ندارد ولی اگر این را شما کنید بیست روز ما که نمیتوانیم يك نظامنامه بنویسیم ده روز کم کنیم اما اینجا که نباید نوشت که طبیب چطور باشد همینطور آقای مؤید احمدی میگویند تصدیق طبیب چه جور باشد اگر طبیب تصدیق کرد اینرا قبول کند یا نکنند این جزئیات در نظامنامه نوشته میشود یکی از نظامنامه ها را خدمتتان میفرستم ملاحظه فرمائید که آیا میشود به مجلس آورد و در مجلس گذراند یا اینکه منافاتی با قوانین دارد؟ ندارد. از این بابت مطمئن باشید هیچ چیزی نه منافی قانون و نه مافوق قانون نوشته نمیشود نمایندگان - احسنت

رئیس - آقای مؤید احمدی

مؤید احمدی - بنده توضیحی در این کلمه خواستم چون این قانون البته برای مستخدمین وزارتخانهها و ادارات دولتی و مملکتی است لکن در اینجا نوشته جزئیات و ترتیبات مقررات ماده اول بموجب نظامنامه وزارتی تعیین خواهد شد. چون این لایحه لایحه داخلی است

یا وزارتیش را باید برداشت یا باید نوشت هر وزارت خانه بموجب نظامنامه خودش یا هر مؤسسه
وزیر مالیه - وزارانی و مؤسسه
رئیس - ماده پیشنهادی رسیده است :
پیشنهاد آقای بیات :

ماده الحاقیه ذیل را پیشنهاد می نمایم :
ماده الحاقیه - اسناد خدمتی که از طرف مستخدمین کشوری در مدت مقرر در قانون بداره پرسنل وزارت خانه متبوعه تقدیم ولی از اداره مربوطه بداره استخدام کشوری در مدت مقرر قانونی داده نشده است از تاریخ تصویب این قانون تا دو ماه ممکن است آن اسناد خدمت تکمیل و بداره استخدام کشوری داده شود و چنانچه مقدمات آن برطبق قانون استخدام بوده باشد مراتبی را که مستخدم مزبور برطبق آن سوابق دارد برای آن مستخدمین شناخته شده و مستخدم رسمی خواهند بود.

رئیس - آقایانی که با ورود در شور دوم موافقت دارند قیام فرمایند (اکثر قیام نمودند) تصویب شد.
[۷ - موقع دستور جلسه بعد - ختم جلسه]
رئیس - از طرف آقای دشتی پیشنهاد ختم جلسه شده است و برای جلسه بعد هم تعیین وقت کرد اند. مقام مذبح ریاست مجلس شورای ملی :
بنده پیشنهاد میکنم اول وقت جلسه آینده ساعت هشت صبح باشد (نمایندگان - صحیح است)
رئیس - آقای دشتی .

دشتی - در زمستان ساعت هفت آفتاب میزند وقتی ساعت نه جلسه بشود یکساعت و نیم تقریباً از آفتاب گذشته جلسه تشکیل می شود ولی حالا ساعت چهار و نیم بعد از نصف شب آفتاب میزند وقتی که دو ساعت بظهر جلسه تشکیل شود امتداد پیدا میکند تا ظهر و در این ساعت هوا گرم است بعقیده بنده اگر اول وقت را ساعت هشت قرار بدهیم و یک قدری زودتر هم مجلس ختم شود بهتر

است (نمایندگان - صحیح است)
رئیس - اشکالی نیست؟ آقای اعتبار .
اعتبار - آقایان توجه دارند ساعت نه که خبر شده است هیچوقت مجلس ساعت یک و نیم و دو بظهر زودتر تشکیل نمی شود یک عده در طهران نیستند در شهر نیستند باید از شیران بیایند وسایل هم برایشان حاضر نیست برای اشخاصی که بایستی بیایند بنده خیال میکنم اگر آقای دشتی و آقایان دیگر سر همین ساعت نه که مقرر است تشریف بیاورند تا نیم ساعت بظهر مانده کارها تمام شده و بعد هم تشریف می برند منزل ساعت هشت آن وقت ساعت یک و نیم بظهر جلسه تشکیل می شود ببینید چه قدر افتضاح و بد است .

رئیس - خاطر آقایان را متوجه میکنم بطوریکه خودشان معاینه میفرمایند مجلس غالباً صبحها کار میکند سه ساعت بظهر مانده اگر جلسه منعقد نمی شود آقایان بی کار نمی مانند بنده در حوزه خودم کار میکنم کمیسیونها همیشه یک کارهای معجل فوری دارند در اطاقهای خودشان کار میکنند و شما ناظر به نتیجه باشید . کارهای مجلس شورای ملی با بهترین وجهی گذرد ولی بنده با فکر آقا موافقت دارم باوجه دیگر در آقای دشتی هم موافقت بفرمایند ساعت نه ساعت مساعدتری است و بنده سعی باید بکنم که مجلس دو ساعت و نیم بظهر مانده منعقد شود بنده این اهتمام را خواهم کرد جلسه را ختم می کنیم.

افسر - رأی بگیریید به پیشنهاد آقای دشتی .
رئیس - آقای دشتی بقدری با من موافقت عقیده دارند که با معتقد من موافقت میفرمایند . **جلسه آینده سه شنبه چهاردهم تیر ماه دستور لایحه موجوده (اشاره چهل و سه ساعتی) سه ساعت قبل از ظهر**
(مجلس ده دقیقه بعد از ظهر ختم شد)
رئیس مجلس شورای ملی - دادگر